

Cihat Öncü

- şiirler -

Yayın Tarihi:

13.7.2007

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ben Ağlarım

Herkez güler, ben ağlarım
Bomboş geçen o yıllara
Aşk yaşarlar, gün batarken
Batar güneş, ben ağlarım
Ben ağlarım, yarınlara
Daldan kopan yapraklara
Ben ağlarım

Bana hicranı anlatır gün batımları
Aşk mevsimlerini değil
Beyhude ömrümü hatırlatır her yeni yıl
Gölünecek neşeli anları değil
Daldan kopan yapraklar ölümü anlatır
Nostaljik muhabbetleri değil
Yarınlar buket buket umut belki
Bense ya akıbet ya akıbet derim
Yani herkez güler yani ben ağlarım...

Cihat Öncü

Gül

Gül güzel kız, hemde doyasıya bolca gül
Bu karşında duran, en son aptal surattır
Hatırla, fıkra de anlat gonca gonca gül
Aptala gülmek sana yakışır sanattır

Sıyrıl, sen zaten ne vaadettin ki sözle
De ki bu gülüşler edalar karakterim
Aptalları yakarım yalnız bir çift gözle
Eğlenir, yüce duygularda yoktur yerim

Düşünme güzel kız ne yaptım diye sakın
Hem düşünmek erdemdir buda sana yüktür
Sabret, nasılsa hasat zamanı çok yakın
Yanacağın ateş cehennemden büyüktür

Gün gelir bu duru sevdayı çok ararsın
Gecede gündüzde acep hangi yıldızda?
Beyhude yorulursun, hep başa sararsın
Ömrün çürür sana layık bir vefasızda...

Cihat Öncü

Islak Sokaklar

Karanlık ıslak sokaklarda
Yürüdüm yürüdüm bir mahsun
Yarenim oldu yalnız
Yağan yağmur

Ne derdime derman
Ne halimi soran
Yankılanan bir figan

Yankılanır ayak sesleri hep
Kimsesiz biçare ruhumda
Hoş sedalar gizlenmiş
Güneşli baharda

Ne derdime derman
Ne halimi soran
Yankılanan bir figan

Karşıma dikildi bir anda ah
Çıkamaz bir sokak umutsuz
Geri dönsem dönemem
Gururum huysuz

Cihat Öncü

Kavuşmalar Ayrılıkta Oldu

Öyle kalabalık ki evde adım atmaya yer yok
Dost ahbab biraraya toplanmış ama hoş diller yok
Gülücükler başka güne saklı şimdi hıçkırık var
Ayşecik son yolculuğa çıkar buruk hazırlık var

Ne olur omuzlardan indirin diyesim geliyor
Rüzgarlarla güneşe erip eriyelim geliyor
Acizlik balyoz gibi bir dahada tepeme indi
Ruhumda kopan fırtınalar solmuş çehreme sindi

Sahip olduğum herşey ve gururum hikaye
Muhtaç oldum bir garipteki metanetli cümleye...

1999

Cihat Öncü

Kızıl Ufuklar

Deniz mevsimindeki kızıl ufuklar misali
Mahsunlaştırır dünyamı yitiklerin hayali

Mazide kalanlar ve kalmaya mahkum anlarım
Oluverdi yaşandı, yaşanacak yalanlarım

Hayatın manası, sevda mı vuslat mı firak mı
Yıldırım gibi geçen yıllar dursa yasak mı

Gün doğuyor gün batıyor tükeniyor soluklar
Bitmez geceden haber veriyor kızıl ufuklar...

Cihat Öncü

Küçük Bir Gezginim Ben

Küçük bir gezginim ben
Sevdasını azığı yapmış,
Yüregini kalkan
Kah bir geminin yelkenine tutunmuş
Meçhule doğru rüzgarla dolmuşum,
Kah bir şarkının notalarına takılmış,
İnleyen nağmeler olmuşum
Küçük bir gezginim ben
İhanet diyarında sinesinden vurulmuş,
Yaralı kuğu gibi alkanlara bulanmışım
Alemlere sığmayan ufkumla,
Bir küçücük tepenin altında kalmışım
Küçük bir gezginim ben
Bir türlü konağını bulamamış,
Böyle kimsesiz ortalarda kalmışım
Her vardığım kapıda bir ejdere rastlamış,
Hep vurulmuş hep vurulmuş sonra yine vurulmuşum
Küçük bir gezginim ben
Geceleri yıldızlara sevdalanmışım
Bilmemişim onların taş olduğunu
Ayaklarım yerde, gönlüm gökte
Koşmuşum ahmakça peşlerinde
Küçük bir gezginim ben
Sevda deyipte diyar diyar dolaşan,
Her diyarda kalbinden vurulan
İleriye doğru adımında yolu geriye bükülen
Küçük bir gezginim ben...

Cihat Öncü

Ölüm

Ölmeden önce doğmak yalnızca dünya işi
Doğanlar bir çiçek iken sararıp soldular
Ruhların efendisi bunca mukaddes kişi
Tohum misali gömülüpte çınar oldular

Cihat Öncü

Ruhsuz Bark Olduk

Baharı karşılarken heyecanla
Hüzünlere hicranlara gark olduk
Gün doğdu dedik kızılılaşan tanla
Bir anda karanlık ruhsuz bark olduk

Gülyüzlümüz sevincimiz canımız
Yükseldi kaydı avuçlarımızdan
Bu nevbahar gününde her yanımız
Sızlıyor telafisiz suçlarımızdan...

Teyzeciğime-2003

Cihat Öncü

Rüya

Yemyeşil bahçe içerisinde ağaçlar ve kuş sesleri
Vede mütavazi tek katlı bir ev
Seherde horozun feryatlarıyla uyanıyorum
Buz gibi berrak sudan sımsıcak abdest alıyorum
Hakka yöneldikten sonra mutmain o dimağla
Ve huzur dolu sineyle bahçeye çıkıyorum
Karşı minik derenin çıkardığı şırıltılar
Ve kuzuların me'leri ahenkle
Sanki konser veriyorlar katıksız
Sütümü ve yumurtalarımı temin etmiş
Benim güzide, günahsız, vefalı dostlarım
Birde has bal olunca doyumsuz bir kahvaltı
Gıdalar huzur oluyor, huzursa gıda
Bembeyaz namaz örtüsüyle bir melek
Nur saçıyor karşıdan, gözümü alıyor
Evet annem her sabah olduğu gibi
Seccedesini dürmüş tebessümle bakıyor
Manevi lezzetler ruhumu okşuyor
Dahası mutluluk dahası huzur dahası sevinç
Derken bir korna sesi sanki çarpıldım
Sanki ezildim, sanki sürünüyorum
Yoksa yoksa diyerek gözümü açıyorum
Kireçli tavandaki kasvetlik, soğukluk
İlk tokadı atıyor mahsunlaşan ruhuma
Belki bir serinlik bulurum diye, endişeyle
Cama koşuyorum ve perdeleri aralıyorum,manzara;
Dumanlar arasında kaybolmuş cadde
Binalar arasında boğulmuş güneş
Vede yapayalnız ben...
Şaşkın şaşkın annem nerede diye düşünürken
Bireden çöküşle giyiniyorum özensiz
Ezile büzüle bir minübise binıyorum
Şerit gibi geçenler cadde ve insanlar değil rüyam
Hüzünlü gözlerim uzun ama matemli selvileri arıyor
Evet annem hemen orada sessizce yatıyor
Belkide hoşgeldin oğlum diyor ama duymuyorum
Hadi anne kalk gidelim, beraberce yeneriz diyorum
Kirlenmiş, sevgisiz, samimiyetsiz dünyayı yeneriz diyorum
Bu seferde o duymuyor ki cevap gelmiyor
Ağlıyor ağlıyor aşağıda kalan şehre düşmanca bakıyor
Ve umarsızca yöneliyorum
Vızır vızır geçen arabaların tozlarının kirlettiği
Gözyaşlarım eşlik ediyor zorlanan ayaklarıma....

Cihat Öncü

Umuda Dair

Umutla yaşar insan, umutla ölür
Hep birşeylerin umudu
Güzel günlerin anların umudu
Ve bir gün o an gelir
Yıldız yıldız parlayan umutlar
Yağmur yağmur düşer avuca
Ama yetmez umut bir ırmaktır
Her yeni umutla dahada kabarır
Daha iyisi, en iyisi hep ilerisi
Derken günler aylar böylece geçer
Umutlar umut edilmez olur
Geriye bir mazi kalmıştır
Ne bir işe yarar ne geri gelir
Sadece melül melül özlenir...

Cihat Öncü

Yad Eller

Yad ellerde saatler, geri geri vuruyor
Hicranım nişan gibi, ta göğsümde duruyor

Yaprak oldum ilk önce, rüzgarlarla savruldu
Çöle düşen gül gibi, ateşlerle kavruldu

Ne güneşten vefa var, doğmuyor ki sınırsız
Yıldızlarda bir alem, yer arıyor kaçacak

Vuslat yakındır diye, hayallere kapıldım
Heyhat olurmuş gibi, kumdan heykel yapıldım

Ana baba arkadaş, dost ahab ya hani yar
Avucumda kar oldu, umudum nevbahar

Elin olsun o yaz, gözümde değer taşımaz
Açarım bağrımı silada, vursun kar ayaz...

Cihat Öncü

Yasak Sevda

Bir arzu var ki yakıyor ta derinlerde saklı
Anlatamam gözlerimle bile herşey yasaklı
Kör sokaklarda umutsuz çıkış arar dururum
Serpışmiş her adımımın yanına bir uçurum

Gerçek mi görüyorum yoksa şaşalı bir serap
Sorular içinde sorularla düştüm hep bitap
Başı belli değil akıbeti korkunç muallak
Nereye baksam bir gül yanibaşında bir tuzak

Herşeyi göze almalı ve yürümeli desem
Aşkıyla onun yana yana bu uğurda her dem
Yada yıkık emellerle dönsem geri olsam kül
Süt liman olur mu o zaman fırtınalı gönül

Olmak varmış kalabalıklarda aciz sığıntı
Ve dağları devirmiş civan kabında yığıntı

Cihat Öncü